

Plymouth, Pa. 23 Lapkričio.

Tulos pagelbinės draugystės ant savo susirinkimų užmanė ir rado vienbalsį pritarimą, kad išleisti atsisaukimus į visas lietuviszkas pagelbines draugystes Amerikoje, kad padaryti sutarimą iš vien toki. Kad kiekvienas draugas, prigulintis prie jeib kokios pagelbinės draugystės, nukeliauvs į kitą vietą arba miestą, ir turėdamas paliudijimą nū savo draugystės, taptu priimamas į vietinę draugystę iš karto kaip draugas, turintis pilnas tiesas, be jokios įženginės mokesies bei nutęsimo pagelbos, jeigu toks naujai iš kitar atvykęs draugas reikalauť. Žodžių, visi draugai, prigulinti į jeib kokią pagelbinę draugystę ir bile kur, yra visi lygūs ir apturi reikale pagelbą persikėlę į kitą vietą arba miestą. Lai apsvarsto draugystės šį reikalą ir padūda savo nutarimus per jeib vieną liet. laikrasztį, kokiu budu butu tas lengviaus įkunyjama.

„Garsas“ persikraustęs į pamarij, vėl mokina „Lietuva“ ir „Vienybę“ kaip reikia raszyti apie peiktinus kuningų darbus. Girdi, „Vienybė“ ir „Lietuva“, kurios pirmiaus laikėsi su katalikiszka partija, dabar persikeitė į jos priešzinkes“. Kitados tūdu laikraszcziai ant paminėjimo kuningo vardo visados pridėdavo „Gūdotinas“, nors buvo Masziotas, Jūdiszius, Varnagiris arba dabartiniai Krawczunis, Pautienius & Co. kurie „Gūdotiną“ vardą yra visai supurvinę. „Garsas“ neturėdamas nieko iszteisinimui ir uždengimui peiktinų kun. darbų imasi pagelbon melagystę, kad „Vienybė“ iszsitarusi „bukbažnyczia yra nereikalinga institucija, o Dievą pavadino iszmislu tamsių žmonių“. Szitos melagystės „Garsas“ neįs-

tengs patvirtinti. Ko „Vienybė“ nū kuningų reikalauja, buvo iszrodyta ne vieną kartą jau. „Garsas“ stato kuningus į vietą tikėjimo ir Dievo, nors toksai nevertas nei žmogaus vardo. Kodėl „Garsas“ tyli apie Krawczuną, Pautienių jeigu yra taip teisingu? Jug darbininkas visados yra vertas savo nūpelno, kam „Garsas“ tūs nūpelnus slepia?

„Garsas“ tvirtina, kad kuningas negali vieszai prasergėti parapijonus nū netikusių knygu ir laikraszczių. Kiek yra iki sziol žinoma, tai kuningai stengėsi prasergėti — staiti užginti — parapijonams tūs laikraszczius, kurie garsina iszeilės, kaip viską, ir kun. peiktinus darbus. Prasergėjimo nū „Maiziesziaus Mokslų“, nabaszniuko „Kardo“, „Szviesos skritulių“, „Dievas dangus ir pragaras“ neteko iszgirsti nū sakyklų, nei „Garse“ skaityti, nei per iszpažintį. Prasergėjimai yra tik nū „Lietuvos“ ir „Vienybės“, nes jūdvi reikalauja lygios tiesos dėl visų ir kiekvienam dūda užpelnytą algą kas jis nebutu. Dabartinė „Garso“ kova apgini-me negerų kuningų yra pirm pradzios pralaimėta jau.

„Rytas“ su 46 num. jau užbaigė savo gyvenimą. Atsisveikindamas pasakė, kad visa sunki proce ir kasztai nuėję į mėsžlyną. Isz velionio „Ryto“ gimęs „Tarnas Bažnyczios“ ir kas mėnesis lankysės savo parapijonus. Nelaimingi 1898 metai. Tris laikraszcziai mirė. „Darbininkas“, „Kardas“ ir „Rytas“.

Dėlei paveikslo „Mildos Giesmininkų Draugystės“ isz Naujorko, kuri paaukavo \$10 iszleidimui antros dalies „Kanklių“ (dainų su natomis), Pittstono Giesmininkų Draugystė taip gi paaukavo \$2,50.

Isz Prusų Lietuvos.

Skyrymūse į karalystės sei-
mą šį kartą nelaimėjome. Vokiszku konzervatyvų intrigos per žiaurius buvo, bet skaitlius jų balsų susimązino arti pusės. Szilokarcziamos ir Klaipėdos pavietūsė p. J. Smalaky gavo 123 balsus tik (laisvomanis Anker 150), kur vok. konzervatyvas Krause gavo 205, ir iszgama Butkėraitis 211. Tilzės ir Pakalnės pavietūsė Dr. Saurveinas gavo 169 (laisvamonis Buechleris 185), kur vok. konzervatyvai: von Sanden gavo 302 bei iszgama Kazokas 279 balsus gavo. Tai gi visūse keturiūse pavietūsė tapo iszskirti vokiszki konzervatyvai. Nors šį kartą nelaimėjome, tai nenus-tojame vilties, laimėsime po penkių metų kada bus nauji rinkimai, nes skaitlius lietuviszkų balsų žymiai auga.

Liudna žinia girdėti apie Dr. Brūžį, kurį valdzia nugabeno į beprotnamį, kaipo sumiszusį, kada jis buvo vienu isz geriausiu daktarų ir tvirtu lietuviu. Gumbinės gubernatorius sako, kad Dr. Brūžis vargu sugrįž Tilzėn ir kaipo daktaras visai jau ne. Gubernatorius Dr. Brūžį tūjaus paleistu, jei Dr. B. rasztu atsiskytu nū gydymo žmonių, bet Lietuvoje jis negalys gyventi visai, kaipo paprastas žmogus gali gyventi vakarinėje Vokietijoi, bet ne daktarauti. Jei Dr. Brūžis nori daktarauti toliaus, tai turis abelnai isz Vokietijos iszkeliauti.

Kūmi skiriasi vokiecziai nū maskolių, kuriūs mes laikome už globėjus ir teisingus?

B.

Isz Petrapiles.

Praėjusią vasarą p. Smilga isz Petrapilės buvo padavęs praszymą vyriausybei, kad leistų jam iszleisti lietuviszką laikrasztį lotyniszkomis litaromis, vardu „Ukės reikalai“.

Kada gi šįmet rudenį zadėjo buti iszriszamas klausimas abelnai apie lietuviszką spaudą, pertai daugumas Petrapilės lietuvių tikėjosi, jog vyriausybė leis p. Smilgai iszleisti liet. laikrasztį. Žinia apie tai aplėkė visą Lietuvą ir visis su nekantrumu laukė, kada pasirodys po maskolių valdzia pirmas liet. laikrasztis. Bet viltis neiszsipildė: viduryje Rugsėjo p. Smilga gavo atsakymą, jog cenzura neleidzia jam iszleisti liet. laikrasztį vardu „Ukės reikalai“. Tokiu budu viltis greitai pamatyti laikrasztį ant tulo laiko vėl pražuvo. Pas vyriausybę yra da du praszymai p. Smilgos; vienas, kad leistų jam iszleisti lietuviszką kalendorių 1899 metams, o kitas, kad da-leistų jam atspaudinti lietuviszkas maldų knygas. Ant szitų praszymų p. Smilga da negavo atsakymo. Czion negali nepaminėti vieną atsilie-pimą maskolių czinovninko, kuris negražiai atsisaukė apie musų kuningus. Kada p. Smilga nuneszė praszymą, kad leistų jam spaudinti liet. maldų knygas, cenzuros perdėtinis jam taip pasakė: „Ką Tamis-tai rupi maldų knygos, tai kuningų reikalas! Kuningai nepraszo, tai matyt jos nereikalingos“. P. Smilga neturėjo ką ant to atsakyti, nes teisybė, jog kuningams daugiausiai prideri rupintis apie maldų knygas. Bet ką mes matome? Nė vienas isz musų dvasiszki-jos apie tai nepamislyja, nė vienam turbūt neatėjo į galvą pasirupinti, idant jų dvasiszkos aveles turėtų ant ko mels-tis. Turime aczių Dievui penkis lietuvius — vyskupus (kn. Baranauskas, Beresneviczius, Ruszkeviczius, Paliulionis ir Cyrtautas), kelis pralotus ir kanauninkus, yra daug kuningų, gerų lietuviszkų patrijotų, bet nerupi jiems artymiausi dvasiszki lietuvių reikalai. Tarytum, musų kuningai ga-

lėtų patarti vyskupams, idant szitie ar per arcivyskupus, ar pats kreiptusi prie vyriausybės praszydami leisti spaudinti lietuviszkas maldaknyges, kuriuos taip reikalingos jų dvasiszkomis avelėms. Gal vyriausybė būtų neleidus, bet vis gi ji matyt, kad visi lietuviai nori spaudos; cenzuros czinovninkai negalėtų prikaiszioti svietiszkiems vyrams, jog jie bereikalo rupinasi apie maldų knygas, nes tie, kuriems tas dalykas turi rupėti, tyli apie tai — matyt lietuviams tai visiszškai nereikalinga. Tenepyksta mūsų kunigėliai ant manęs, už karėzią teisybę, tai ne asz jiems ją sakau, tai drėbė jiems į akis maskolių czinovninkas. S. Ta.

(Isz „Ukininko“)

Isz Lietuvos.

Pakūnis (Senapilės pav.). Apie Rugsėjo mėnesį paš kun. Smulksztį buvo krata. Krėtė labai smarkiai, net kuningui į kisenius, už anczią ir į kelines lindó. Nieko nepeszė, tikt raszytus kuningo pamokslus paėmė. Matyt užskusta buvo. Papraszė atidaryt szėpą. Kuningas atidarė. „Ne, sako, czia mes zinome, kad nėra, ale atidarykit sztai szitą paslaptinę szėpos vietą“. Szėpoje mat buvo įtaisyta paslaptinė vieta, kurios žandarai be daneszimo kokio-nors zinuno negalėjo zinot. Kas daneszė, daneszime, ale toliaus gal dasizinosime. Mena vienį ant to, kiti ant kito. Ale tikrai nėra zinių, tai ir tylime apie anų pravardes.

Simne (Suvalkų gub.). Nesenai buvo krata pas vieną karabelninką. Atvažiavo žandarai su pusprokuratorium, rado tą žmogelį ant kiemo. „Ar turi, sako, laikraszezių ir knygu?“ „Knygu — tasai atsakė — turiu, o laikraszezių nepazistul.“ Tiesa, nnejo į grincezią ir rado pusėtiną skrynute kny-

gų, kelis szimtus paveikslėlių ir da keletą breviorių ant užlangės. Paveikslėlius norėjo pusprokuratorius atidūt, ale žandarai nedaleido: „gerai ir už tūs, sako, koroja!“ Proto kolą buvo pradėję raszyti, kad „padarė krata ir rado“ ir t. t. ale pusprokuratorius liepė raszyt, kad žmogus pats be kratos prisipažino ir atidavė. To žmogaus nepaėmė. Ezis.

Suvalkų gubernijoi vienoje vietoj netikėtai patekau papraszytas į vieną lietuviszką susiėjimą. Susirinkusiųjų buvo 8 vyriszkiei ir 4 moteriszkos. Kalbėjo apie tai, koku budu galima but praplatint lietuviszką laikrasztis jiems parankiausias ir t. t. Apsiejiimai draugystės kūnopaikias, be jokių vaidų; draugai matyt rimti skaitytojai lietuviszkų laikrasz. pažvis smagiausia įspudį padarė merginos. Jau kad tikt mūsų merginos pralės susiprast, tai lietuviszkė isztikrajiūms daug didesniais žingniais tolyn žengti, neg dabar. Rodytu visoms iszmintingoms merginoms imtis už skaitymo lietuviszkų laikraszezių ir knygelėlių! *Sapalių Žvakė.*

Padovinys, (Kalvarijos pavieto). Tai-gi szimet buvo sudzios ir lovininkų rinkimai. Na, ar neliko tie patys valdzios bicziuliai? Jau szimet nereikėjo nė „galkų“ mesti, nors virszininkas buvo ant rinkimų. Sulauksim ant galo turbūt, kad nė į sueigą nereiks eit. — Taip szimet per rinkimus Padovinio valseziui jūkingai atsitiko. Buvo sueiga paskirta nedėlios diena. Valsezionys labai pasipiktino, kad turėsią dėl rinkimų bažnyezią apieisti. Virszininkas gan anksti atvažiavo, net 8 ad. iszryto, žmonių apie 60 sulaukė tikt apie 12 adyną. Perpykęs tasai burliokas susiszaukė į kanceliariją szaltyszius, iszpludo jūsius, kad nesuvarė ant laiko žmonių, valsezių kiau-

liszkų, kad neklauso „naczelninko“, ir ant galo pagalios užklausė szaltyszių, kokio nori sudzios ir lovininko, vienam atsiszaukus, kad tegul liekatie patis, o kitiems tylint, virszininks ir užraszė, kad valsezius vienu balsu iszrinko ant sudzios Aleksą ir ant lovininko Tulicką. Abudu niekam neverti kaipo lietuviai, tikri valdzios bernai. Aleksa yra nū senai zinomas daneszikas ant Akelio ir ant kitų, o Tulickas yra dideliai kvailas. Ji sai kitą syk rodijo vaziūt pas ciecorių praszyt, kad pavelytu bernus ryksztėmis pliekti. Ji sai taipogi prasimanė, kad Amerike esą 15,000 lietuviszkų karėvių, kurie eis priesz maskolių. Tas pats Tulickas vienoje vietoje sudegino kelis numerius „Vienybės“.

Ant užbaigimo turiu pridurt, ką veikia mūsų sudzios pabaigę bylas. Pirmiausiai užaina į tam tikrą kambarį, szaukia degtinės, daro nakti pieczius, suėda kokį puskapį silkių. Prsiputę ant galo iszsimislyja imtis — kas drutesnis, tai iszlaimi. Ale Tulickas visus įveikia, tai jam niekad už laizybas nereikia degtinės statyti; pertai dabar jau visi lovēsi imtynių. Tūliekas prie gaspadorystės pareina tikt į kelintą dieną.

Kada mes iszrinksim tikrus vyrus lietuvius ant tų vietų? Kada iszsiliešūsime nū tų dielių, daneszikų ir maskoliszkų bernų? *S. Žvakė.*

Naumiestis. (Suvalkų gub.) Czionai gyvena vienas ubagėlis, kurį paprastai Antaniuku vadina. Daugumas jo pravardės nė nezino: nezinau tikrai ir asz. Tai-gi su jūm pabaigoje Rugsėjo szitaip atsitiko. Stovėjo jisai palei pavieto biurą ir kas-zin kokią knyga laikėsi rankoje. Czia praeina pro szalį žemskių naczelninkas Gorielova, zinomas savo nepaprastu kvailumu. Kaip szitą naczelnin-palaikis

pamatė to ubagėlio rankoje knyga, tai kaip koks žuva-szoko ir isztraukė knyga, kuri pasirodė „Lietuvos Istorija“ S. Daukanto esant.

Na, zinomas daiktas, tūjaus ubagėlį emė klausinėt, kur gavai, kam ją nesziuojiesi ir t. t. Antaniukas ant to atsakė, kad pirkęs tą knyga nū kokio tai valkatos maskoliaus, maskoliszku szineliu apsisiautusio. Knyga suprantamas daiktas, nebus sugraziinta, ale ir bėdos turbūt isz to jokios negalės buti, nes knyga visai nekalta yra.

Tas Gorielovas yra da-gi apicieras, ale matyt baisiai nukritusios garbės, jeigu užpuldinėja ant ubagų, kaip paprastas žemskis. Teisybė, kad net kiti maskoliai isz jo jūkiasi ir jį per kiaulių jovalą laiko.

Norvaida.

Kaunas. Zinomas lietuvių neprietelius, Kauno gubernijos žandarų virszininkas, pulkauninkas P. V. Szatov's tapo perkeltas isz Kauno net į Ufos miestą palei Siberiją. Tai-gi ir szitas maskolių misijonorius, kaip ir jo draugas Vonsiackis, pasiliko nubausti.

Jau du metai Kaune yra įtaisyta visos prietaisos dėl apszvietimo miesto elektra: yra elektriszka stacija su mažomis, yra pastatyta stulpai su dratais, ale elektriszkos szviesos nėra. Kodėl?

Mat tą dalyką apsiėmė padaryti kokia — ten belgiszka draugystė, miestas jai pavedė tai. Bet augsztesnė valdzia ir komendantas tvirtynės Kauno nepavelija svetimos szalies draugystei apszviesti Kauną elektra.

Ar ne navatni maskolių padėdymai? Miestas ir ta draugystė sukiszo į tą dalyką apie milijoną suvirszum rublių, viską užbaigė, valdzios vis nieko nesakė, o czia, kada viskas jau pabaigta, nedūda szviesą paleisti!

Szi rudenį iszšikėlė isz Kau-

mo du pulkai. 111-tas Dono pulkas perėjo į Senapilę iš buvęs Kaune 30 metų. Jisai dūdavęs Kaunui pelno nū 150 iki 200.000 rublių kasmets. Dabar žinoma, tie piningai persikels į Senapiliečių kieszėnius. Pertai Kauno žydelei turi gaillestį iš to. Kiekviens dalykas pagal galvočių pasakos, turi gerą ir blogą pusę. Taip ir su kareivija, kurios dar knibždėte knibžda Lietuvoje. Teisybė, kad ji yra pagelba platinti maskolyste, kad ji isztvirkina mus krasztą (platina paleistuvystę, sifilį ir kitokias bjaurias ligas, platina va gystę), ale iš kitos pusės vėl ta daugybė kareivių dūda daugybei mus žmonių uždarbį ir pakelia iš dalies krasztogerovę.

Ar.

(Iš „Ukininko“)

Iš Vadūklių parapijos. Neteisingas policijos užpūlimas. Maskoliai gatavai pasiuto. Kad pradėdi apsakinti jų darbus kam nors iš už sienų arba nors ir patiems maskoliams iš Petrapilės, tai spiauna į akis. Ką, sako, cizauszki? Ar czia Armenija, kad baszibuzukams butu padūta pilna valia! Rosija, gir di, priguli prie Europos „blagoustrojennyh“ vieszpatysczų; tai jus, mūsų nevydonai iš pakraszcų, tersziate ir czia, ir už sienos gerą mūsų szlovę ir t. t. Perkalbėti anų neperkalbėsi; tegul-gi tada prisiziri atsitikimams, kurie nemelūja. Daug jų yra. Į anų kupetą sztai įkrauname da vieną. Žiurėkite, ar gi mūsų policija ne taip elgias su mumis, kaip anie baszibuzukai su nelaimingais armeniecziais?

Atėjo szjmetiniai szv. Onos (26 d. liepos mėn.) atlaidai. Diena pasitaikė giedra. Žmonės, kas tikt galėjo, iszvirto į Traupes ant atlaidų, nes szjmet pripūlė jie ant nedėldienio. Alanczių sodzius visisz-

letas senų moteriszky, idant sergėtu namus, netiek nū pikto žmogaus, kiek nū savo mažų jų, kad neuždegtų, arba patys siausdami sau galo nepadarytu. Sztai pacziame szv. Miszių laike apie 12 adyną pusdienyje, kaip liuciperas su savo talkininkais atleikia Raguvos asesorius Ajipovas su urėdniku ir 10 deszimtiniukų ir užpūla ant tuszczių namų. Persigandę vaikai ir bobelės iszsislapstė drebėdami į tamsiausias kerczias, kiti laukan žviegdami iszbėgo, ir pons asesorius su savo banda baszibuzukų pasiliko pilnu ponu tuszcziio sodziaus. Pradėjo tada pliondravoti visus užkampius, visas paslapcziausias vietas, jieszkodamas... skaitytojas pamislys — piningų? o ne! mūsų asesorius yra „czestniejszyj czeloviek“! ans piningų nevia! Ans sziaip jau žmogų aizskioje dienoje moka nulupti, bet tai vadinas — padė kavonę už apgynimą ar kitą ką. Ajipovas jieszkojo lietuviszkų knygų! Jieszkojo „so vsiem usierdijem“. Kur galėjo, įėjo; kur rado duris uzrakintas, iszlaužė zamkus, sulaužė lentas ir vis-gi įėjo. Taip iszdraskė namus keturių ar daugiau gaspadorių: Silvestro Kielos, Petro Izėno, Balcziuono, Budrio ir k., ir prisikrovė pilną maiszą visokių tikėjimiszky knygelių, nes apart vieną — vieno seno „Apzvalgos“ No. nieko daugiau nerado, nei gaziety, nei kalendorių, nei sziaip jau nemalonių maskoliams knygelių. Pasiėmę viską, iszszivežė į Raguvą, idant paskui neva žandarų kapitonui pristatyty. Reikia matyti iszgąsti sugrižusių namon žmonių! Namai iszversti, svirnų duris — sulaužytos, likusiųjų namie nei vieno. Aiszkus daiktas, kad czia buvo užpūlę razbaininkai, vaikus ir kitus gyvūsius iszpjovė, o turtus iszszivežė! Vos tikt po geros valan-

vyko atrasti vieną, antrą gyvą sutvėrimą, kurie, drebėdami isz baimės, laukė, kada-gi ateis su peiliais razbaininkai, idant aniems gyvastį iszplėsztu. Maži ir seni, kurie pergyveno tą valandą, nebeužmirszjos per visą savo amžių. — Turtų: grūdų, drabužių rado neliesta, bet piningų tai jau ne vienas pasigedo; gavome gir dėti, kad Izėnas pasigedęs 15 rublių, Balcziuonas 63 rubl., o apie kitus nėra žinios. Tūdu tūj nusivijo paskui, reikalaudami sugražinimo, bet kasnio isz vilko gerklės niekas nebeisztraukė. Žmonės apskundė asesorių už užpūlimą 1) szventą dieną, 2) gaspadoriams nesant namie, 3) ant bailių vaikų ir senų bobų, 4) už iszlaužimą į vidų ir 5) už vagystę piningų. Kūm galėtu toksai Ajipovas iszsiteisinti priesz teisingą sudą? Iszszivežė ciela maiszą maldaknygių ir kitų nekaltų knygelių; bet tas jo neiszteisins; tokių knygų žandari nejiszko ir neima, kad ir randa, kratydami. Teisinas, pildęs žandarų paliepimą; ale ir žandari negalėjo liepti užpulti ant tuszczių namų ir laužyti duris ir zamkus. Duris ir zamkus laužyti tikt tada tegal, kad patsai valdytojas, czia budamas nenori įleisti. Razbaininkas Ajipovas, pris pirtas prie sienos, ant galo iszvydo visą bjaurumą savo darbo; nusigandęs malonėja jau vyrus, kad niekam nesiszkustu, žadėdamas savo kasztu pataisyti visas iszkadas, bet tas gal nenuramins alantiszkių. Ir gerai padarys, nes tokius baszibuzukus reikia mokyti. Lietuva, tiesa, apleista, teisybės niekur neranda, bet vis-gi czia ne Armenija, kad tokie Ajipovai pliondravotu, kūmet jiems patiks. Begalinis paniekinimas tegul bus jiems vertu užmokescziu! Doras ir iszszimtingas Troszkunų ponas Stanislovas Montvilas padarė pradžia. Kad ant praszytu

pietų suvaziavo pas aną daugybė ponų isz apielinkės ir atsivilko taipogi sziu kartu nepraszytas asesorius (seniaus ir jį p. M. praszydavo), tai p. Stanislovas, visiems girdziant, paklausė, ar tikrai jis užpūlė tuszczią sodzių ir laužė duris? Gavęs patvirtinantį atsakymą, iszbrukė asesorių laukan pro duris, užgrėsdamas kad daugiau nei kojos nebekeltu į jo dvarą. Tai tik pradžia. Toliaus gal susilauks da geresnio užmokescnio. Isz pradžios gana bus ir to, kad niekas jį savo namus nebeprims. Atmenate, neseniai raszėme N. 9, kaip Ramygaloje paspaudė ūdegą patsai tarpininkas, kad lietuviai prieszais pasistatė. Asesorpalaikis turės taipogi ūdegą paspausti, kad iszvyvys drąsius. Tai-gi neapsileiskite. Negalite rasti teisybės pas vyresnybę, apleido mus razbaininkais, tai ginkimės patįs!

Sako, buk neteisinga „donasą“ ant alantiszkių davęs buvęs ten mokytojas vaikų lietuvis. Jei tiesa, nereikia jam dovanoti. Judoszius bus nū szio laiko jo vardas. Savūsčius norėjo pardūti.

(Iš „Tėvynės Sargo“)

Politiszkos žinios.

Amerika ir Ispanija.

Santaikos tarybos tarp amerikonzky ir ispaniszky komisorių Paryžiuje, vos nepasibaigė užsidegimu karės. Laikas raszcziai pranaszavo, kad Ispanija sutraukusi kariauną ant kanariszky salų. Vienok abi szalys matydamos, kad nieko isz pertraukimo tarybų, nepelnys, nusileido ir bene sziaip taip susitaikys. Amerikonai nusileido dėlto, kad nedūti progos iszikiszi Europos vieszpatystėms į tarpą, nes tada Amerika menkai ką pelnytu, Ispanija-gi nors šoszko iszikiszi Europos vieszpatysczų, bet su abejojimu. Grižtant Vokietijos ciecoriui isz Pales-

tinios, norėjo pakeliui Ispanijai sustoti. Laikrasčiai dėl to pakėlė didelį rėksmą, kad Vokietija gelbės Ispaniją. Anglijos laikrasčiai garsino, bet Vokietija ir Austrija norincios įsikishti tarpan dėlei Pilipinų salų. Kaip komisoriai susitaikys pamatysime vėliaus, nes tarybos apie Pilipinus bus 23-24 szio menesio. Laikrasčiai pranesza, kad komisoriai veik susitaikins tarp savęs ir viskas nusibaigs gerai.

Ispanijos valdžia apgarsino nemokėsentį skolų užtrauktų ant Kubos, nes ji negaunanti muitų nei mokesčių nū tos salos. Amerika vėlei atsisako taises mokėti. Europėjiszki kapitalistai, turinti Kubos bondus, praszo savo valdžių užstoti už jūs, kad neprapultu jų pinigai. Europos vieszpatystės gelbėdamos savo kapitalistus turės geriausę progą įsikishti tarpan.

Kuboje ispaniszki liūsnoriai, kol jūs pargabens Ispanijon, pareikalavo savo algos už visus metus ir atsisakė nū atidavimo ginklų. Havanoje tokių atsirado 1500, ir nieko neliko valdžiai, kaip jiems izmokėti. Kiti kareiviai tai matydami, kad szejie izslaimėjo, to paties pareikalavo.

Ant Porto Rico atsirado daugybė pleszių ir vagių, kad gyventojai atsiszaukė į Washingtoną reikalaudami apsaugos nū jų.

Amerikoniszkas apicieras, esantis Maniloje, privatiszka-me laiszke į savo gentis raszo, kad ant Pilipinų esanti kareiviai visi nori grįžti namon, nematydami jokios gerovės. Esanti tenai kariauna nieko nezenklina, jei sukyla gyventojai. Jisai raszo, kad amerikonomams daug gyvaszių kasztūs, kol jie ant visų salų užvestvarką, kadan gi gyventojai neapkenzia baltųjų žmonių, kurie iz kas zin kur atsibastę nori jūs pavergti ir jų szalį bei turtus pasisavinti.

Pasikėlėliai rengiasi į karę prieš amerikonus, bet jos nepradėsz tol, kolei neiszikraustys iz Pilipinų ispanai. Aguinaldas prizadėjes savo szalininkams visą grobį, kokį atims nū amerikonų. Amerikonai nespėsz nugabenti tiek kareivių, kiek jų rengiasi pilipiniečiai izspjauti.

Ispanijai vėl kyla karlistai. Don Carlos jieszko pasiskolinti Anglijai pinigų, kur bene ir gaus. Anglija matomai szelps karlistus, nes izskilus maisztui Ispanijai, Anglija tikisi padidinti savo teritoriją aplinkui susmaugą Gibraltaro.

Provincijos, Aragonijos ir Catalanijos, pareikalavo nū Madridto valdžios savo nepriegulmystės. Iz Catalanijos atkako ir deputacija pas karalienę su rasztais reikalaujama nepriegulmystės. Karalienė keta atsisakyti nū valdymo szalies, kaip tikt bus užbaigtos tarybos su Amerika.

Vidurinė Amerika. Nū pirmos dienos szio mėn. susivienijo tris respublikos San Salvador, Honduras ir Nicaragua. Dėlei kokių ten nesutarimų, valstijai San Salvador pakilo maisztai 15 dieną Lapkriczio ir maisztininkai pagavo prezidentą arba gubernatorių Gutierrez. Antrosios dvi valstijos turi dūti pirmaijai pagelbą kad nuslopinti maisztą.

Vokietija. Prusijos valdžia vėlei užsimanė izszystyti savo szalį nū svetimszalių. Konzervatyviszki laikrasčiai pagiria tokį valdžios darbą, bet laisvaniszki statei izspeikia. Daugiausiai izszvartymų yra iz Silėzijos į Daniją, kame pasirodė daniszka agitacija, stiprinanti savo tautiecius motiniszkoje kalboje. Prusijos valdonai svetimszalius izszvaro laukan, o vietinius, kurie darbūjasi apie izszlaikymą savo tautystės, sodina į beprotnianius, tūmi priversdami tėvy-

nainį apleisti savo szalį, kaip dabar kad daro su Dr. Brūziu. Lenkiszkus laikrascezius nūlati nubaudžia sudas pininguėmis baudomis už kiekvieną užstojimą savo tiesų. Valdžios organai gūdziasi ant agitacijos vidurinės, kur kitados arti puses buvo vokiszkojo elemento, dabar tasai visai izsznykęs. Danai kaipo ir lenkai kalba tikt savo kalba, reikalauja jos įvedimo į mokyklas, prekysta užsiima patys ir pas vokietį nei vienas neina nei su jūmi kalba, kad tasai turi izszineszdinti arba pastoti lygiu savo kaimynams, norėdamas pasilikti ant senos vietos. Iz Silėzijos izszvarė virsz 100 daniezių, tai vietiniai daniečiai atsisakė nū visokių vokiszkių draugysezių dėlto, ir tosios turėjo suirti. Per didesnę persekiojimą neovokiszkių gaivalų, tiejie pakils ir greicziaus privers valdžias izspildyti savo reikalavimus.

Prancuzija. Prancuzijos seime vėlei pakilo ermyderei dėlei Dreifuso provos. Socialistai susimuszė su antisemitais. Valdžia palengvinusi Dreifuso kalėjimą tūmi, kad daleido jam 6 valandas kas diena laisvai pasivaikszezioti po 8 akruų didelį plotą. Karės ministeris de Freicynet apskundė redaktorių „Aurore“ už izszleidimą knygelės „Armija priešai tautą“ kurioje yra izszrodyti kariaunos virszininkų darbai. „Petite Republique“ pranesza, kad paskutinėje provoje su Zola, grovas Esterhazy izszitaręs, kad karės ministeris gen. Billot davęs jam 80,000 frankų dėl suklastavojimo rasztų.

Azija. Ant Korejos salos pakilo neapkanta priešai ateivius svetimszalius. Korejos valdžia izszleido įstatymą, užginanti, svetimszaliams jeib kokia prekyste užsiimti.

Kinūse, provincijai Yangtse-Kiang, vėlei gyventojai užpūlė ant katalikiszkių misi-

jonorių, viską tinkamą izszplėszė, namus gi sudegino. Misi-jonoriai spėjo pabėgti dar.

Dalis darbu.

— *Pana, Ill.* Czionai pradėjo szaudytiesi kalnakasiai baltieji su jūdaisiais, kompanijų pargabentais. Szaudymą pradėję jūdiejie, kas tēsėsi per visą naktį. Daugelis gyventojų užsidarinėjo duris ir su revolveriais sergėjosi nū užpūlimo, kiti gi izszbėgo ant farmų pas pažįstamus. Vietinė policija ir kareiviai neįstengė szaudancziusi numalszinti. Baltųjų esą vienas užmusztas ir vienas paojingai suzeistas. Dallyje vadinamoi Springside esą 75 jūdiejie apginklūti su „winchester“ szaudyklėmis nū kompanijų, kad izszzystytu tą apie linkę nū baltųjų straikierių. Gubernatorius izszintinėjo į tais nerames vietas kariauną.

— *Syracuse, N. Y.* Visi darbininkai nū strytkarių kompanijos „Rapid Transit Co.“ ketina straikūti, reikalaujanti pripažinimo unijos ir priėmimo atgal pavarytų darbininkų.

— *Marboro, Mass.* Kurpių straikas tēsėsi tolyn. 6 darbavietės nedirba apart Middlesex darbavietės. Daugumas kitų vertelgų gūdziasi, jeigu straikas nusitęs ilgiaus, turėsę jie subankrutyti. Straikieriai keta nepasidūti, darbdaviai keta nepradėti darbo, nors daug apsteliavimų turėdami, jei straikieriai neatsisakys nū savo reikalavimo. Straikierių yra 2600 vyrų bei 600 moterių.

— *West Rutland, Mass.* Smith'o medvilnės verpinyczia tapo uždaryta ant nepaskirto laiko. Visi darbininkai tapo paleisti, nekurie izszvažinėjo kitur jieszkoti darbo. Priezas-tis uždarymo yra ta, kad verpinyczia turėjo per menkai užpraszymų.

— *Farnumsville, Mass.* 16 dieną szio mėn. sustojo dirbę visos medvilnės verpinyezios ant nepaskirto laiko ir 150 darbininkų neteko darbo.

— *Virden, Ill.* Vietinių kasyklų straiķieriai straiķą iszlaimėjo, nors su praliejimu kraujo. Straiķas tęsėsi nū 1 Balandzio net, kur kasyklų savininkai mėgino net du kartu parsigabenti jūdūsius darbininkus isz Alabamos valstijos. Kasyklų savininkai pripažino kalnakasių uniją ir moka 40 ct. už toną iszkastų anglių. Visi straiķieriai sugrižo prie darbo.

— *Gilberton, Pa.* Naujai atstatytame „Standard Coal Washery“, kuris pirm 3 mėnesių sudegė, pradėjo dirbti ir 150 darbininkų gavo darbą.

— *Pittsburg, Pa.* „American Glass Co.“ pradėjo dirbti ir 8000 vyrų ir vaikų gavo darbą. Szitoji stiklų liejinyčia nedirbo nū pusės metų jau.

— *Cincinnati, Ohio.* Angliakasyklų kompanija „Turner & Jones Coal Co.“ subankrutijo. Skolos isznesza \$1,200,000.

— *Oshkosh, Wis.* Czionai suaresztavojo 3 brolius Radford, prigulinezius prie kompanijos to paties vardo. Aresztavojimo priezastis yra ta, kad jie priėmė prie darbo vaikus, neturinczius dar 14 metų. Vaikų tėvai taip gi tapo suaresztuoti. Bauda už tai yra nū \$10 iki 50 už kiekvieną vaiko darbo dieną.

— *Alexandria, Ind.* Vietinės stiklų liejinyezios praėjusį panedėį pradėjo dirbti ir 1000 darbininkų gavo darbą. Darbininkai yra labai linksmi, nes per 5 mėnesius nieko nedirbo.

— *Braddock, Pa.* „Braddock Wire Co.“ artymais savo pabirko nupirko 4 akrus žemės dėl padinimo pabirko, kas kasztis į \$200,000. Po užbaigimo dastatyti, apie 500 darbininkų gaus darbą.

Vietinės E. Thomsono geležies liejinyezios sustojo dirbę ant dviejų savaiczių dėlei reikalingų pataisų; po pataisymui vėl pradės dirbti.

— *East Liverpool, Ohio.* Szios apielinė dirbtuvėse valstijos inspektorius atrado virsz 300 vaikų dirbanczių, daugiausiai mergaitės, mažiaus 14 metų, kurie turi eiti į mokyklas. Inspektorius keta skusti darbo davėjus, kad per jaunus vaikus priima į darbą.

— *Pittsburg, Pa.* Czionai sustraikavo visi kalnakasiai 4 ir 5 skyriuje (poole) reikalaudami algos Chicagoje užgirtos.

— *Cambridge, Ohio.* Morton Tin Plate Co. sustojo dirbę dėlei reikalingų pataisymų.

— *Muncie, Ind.* Chicagos ir Pittsburg'o kapitalistai tariasi nupirkti geležies liejinyčia White River Iron & Steel Co., kuri jau du metai kaip nedirba. Jeig nupirks ir pradės dirbti, bus didelis džiaugsmas darbininkams.

— *New Castle, Pa.* Nauja geležies liejinyčia Shenango Valley Steel Co., metus stovėjusi, pradėjo dirbti.

— *Massillon, Ohio.* Stone-ware Co. noriai pakėlė algas savo darbininkams ant 15%.

Chicagoje dabar yra 22 darbo kareivių konvencija. Ant pirmo susirinkimo buvo į 100 delegatų. Konvencija truks 8 dienas. Virszininkas Gompers laiko prakalbas apie viso svieto darbininkus bei kapitolą.

Isz Amerikos.

Pa d e k a v ' o n e s d i e n a
(Thanksgiving-day.)

Mūsų prezidentas p. McKinley, iszleido proklamaciją szvėsti ketvergą, 24 Lapkričio, kaipo padėkavonės dieną, bet čia kyla klausimas, kas turi dėkavoti ir kam toji dėka priguli? Rodosi, mislyja mūsų prezidentas, kad jam reikia padėkavoti ir jo szalininkams, kurie nemenkai skurdzius darbininkus nuskriaudė laike McKinley'o rėdymo, isz ko atsirado bedarbės, numazinimas algų, pavaiszinimas darbininkų kulkomis laike straiķų, kaip tai buvo Lattimere, Homestead, Virden ir kitose vietose, kur sumažino algas taip, kad kas diena dirbdami darbininkai negali iszsimaityti, ir kada darbininkai visai negaudami algos už 3 sanvaites darbo, sustraikavo, tai p. McKinley'o szalininkai, darbdaviai, pasikėsino kulkomis atmokėti. Ar už tai yra toji dėkavonė? P. McKinley ir jam panaszus kapitalistai gali padėkavot sziądieniniai sistemai surėdymo, isz kurios mylistos susipylė sau milijonus, kuri suteikė laimingą ir gaszlų gyvenimą jiems, kurie pasidalino svetimą trusą. Tikt tie gali dėkavoti darbininkams, kurie nei mažiausios dalies darbo neatlikdami, buvo apmokami pilnai kas diena per visą praėjusį metą. Kam gali dėkavoti armija bedarbių, kuri badūja, kaipo malunų darbininkai Naujoi Anglijoi arba Pensylvanijos angliakasyklų darbininkai arba ir kitų pabirklų darbininkai. Kam gali pasidėkavoti toji armija darbininkų, sunkiai dirbanczių, kurie tikt tiek teuzdirba, jog vos tegali savo gyvastį užlaikyti? Kam turi padėkavoti anie 7 milijonai žmonių, neturintį nei darbo nei namų, kur galėtu pareiti ir turėti savo pastogę? O labiausiai, kam turime pasidėkavoti už tai, kad

4 milijonai vaikų, kurie turėtu mokintiesi, sziądien yra ūbadėję, nuplyszę ir be jokio inokslu?

Už tai gi broliai darbininkai neužmirszkite, kam turite už tą viską padėkavoti, kaip matote isz augszeziaus privestų faktų, kad dabar yra laikas bei diena paskirta padėkavonei. Tai gi norėčiau, kad kiekvienas darbininkas sulaukęs tos dienos atmytu szius klausimus, kam ir už ką mes turime dėkavoti.

Taip gi norėčiau, kad virszminėti klausimai neliktu balsu szaukiancziu pustynėje. Kiekvienas žmogus su sveiku protu apsvarstęs szius klausimus, tūjaus pamatys nedorą sziądienykszti surėdymą ir kreipsis prie socialistų darbininkų partijos, kurioje visi darbininkai isz vieno darbūdamiesi greitai galėtume tą viską atitaisyti.

J. M. Medelis.

N o r i u ž d a r y t i
k a r c z i a m a s .

Miestelyje Stoddard, Wis. metodistų dvasiszkijs varo agitaciją ir tūmi nori priversti miestą, kad nedėliomis butų uzdarytos karcziamos. Abelnai jie varo agitaciją, kad visiszškai isznaikinti karcziamas. Geras paveikslas. mūsų kuinigams.

B a i s i o s n e l a i m e s .

Arti miesto Toronto, Kana-doje, užvaziavo ekspresinis trukis ant tavorinio, nū kurio tai susimuszimo 12 žmonių galą gavo, o kita 12 tapo sunkiai suzeisti. Susimuszimas nusi-davė dėlei neatsukimo dalbos, per ką trukis užvaziavo ant netikrujų rėlių, ant kurių stovėjo tavorinis trukis.

Arti Jersey City, N. J. 20 darbininkų dirbo ant Pensylvanijos gelzkelio, ant dvilinkų rėlių. Diena buvo didei miglota, kad nebuvo toliaus matyti galima, kaip 5 žingsnius aplinkui. Tavorinis ilgas trukis isz Jersey City iszvaziavo

ir savo dumais dar labiaus už-
tūmė orą, o savo tarskėjimu
užmuszė balsą skambalo prie-
szai ateinanczio keleivių tru-
kio kitomis relėmis. Keleivių
trukis buvo pasivėlinęs ir
smarkiai vaziauo, darbininkai
dirbo ant tų rėlių ir neturėjo
jokio daboklio bei žinios, kad
trukis turi parvaziuoti. Trukiui
su visu smarkumu atvaziavus
pasirodė baisi regykla. 12
darbininkų buvo sumalti į ju-
szę bei vaitojimai suzeistų. Su-
stojus trukiui, vienas iš ke-
leivių pamatęs taip sumanky-
tus darbininkus iš proto iš-
ėjo.

Iš Tacoma, Wash. laivas
„Atalanta“ išplaukė į Kapsz-
tą, pietinėje Amerikoje, ir
pakraszečiuose valstijos Oregon,
per 5 myles į pietus nū Als-
sead, tapo audros užvartytas ant
ūlos ir suiro. 24 jurininkai
prigėrė ir tikt 3 išsigelbėjo.
Išsigelbėjusieji pasakoja,
kad dėlei tirsztumo miglų 3 per
3 dienas laivas paklydo iš sa-
vo kelio ir per arti priplaukė
prie laszto.

Ant ezero Erie siautė baisi
audra, kur ant vieno laivo nū
liktarnos buvo matomi 7 žmo-
nės pagalbos reikalaujanti, bet
dėlei didumo bangų nebuvo
galima jokios pagalbos pridūti
ir visi nuskendo.

Amerikoniszkų
studentų balius.

Tulos amerikonszkos kole-
gijos paprastai iškelia savo
studentams balių dovanai. Kole-
gija iš lauko yra apszvie-
cziana įvairiais žiburiais, vi-
duryje-gi, saleje parengti taip-
gi įvairus stulpai iš dūdų, ku-
riose dega gazas ir aptaisyti su
audimais reiszkiancziais kole-
gijos dažus. Muzika pakvie-
cziana kūmi geriausia. Stu-
dentai renkasi į salę ir laikosi
skyrimų kiekvienas savo kurso
draugų, nudūdami, kad visai
nepazįsta studentų kitojo kur-
so ir atėjus vienam iš draugų,
draugai rėkia ir ploja ranko-
mis savo draugui. Ateinant

profesoriams visi studentai rė-
kia ir ploja, ir eilėmis sustoję
eina sveikinti savo mokintojus
visi ir paskui virszininkas ko-
legijos laiko prakalbą, kaipo
suveddamas į pažintį studentus
vieno kurso su kitu, tada stu-
dentai sveikinas tarp savęs
asabiszkai ir draugauja išz
vien. Po tokiai pažincziai dū-
dama visiems vakariene gerai
parengta ir užsigardūti szal-
dytos grietinės. Gėrymo jokio
nedūda. Po vakarienei pada-
lina visiems cigarų, visi ruko,
o mokintojai laiko visokias jų-
kingas prakalbas, kurias už-
baigia studentai ir atėjusieji
išz kitų kolegijų svecziai. Pu-
siau vienūliktą rengiasi visi
namon ir draskydami visokius
išzpūszimus salės, patys pūszė-
si bile kur užšfkardami galą
audimo ir pradeda procesiją
po gatves, tūli rėkauja ir to-
kius policija nori aresztūti,
kaip policijantas kurį nutve-
ria, visi apszoka aplinkui nie-
ko nedarydami, tikt rėkia ir
policija nenoredama pakelti
didesnio riksmo, paleidžia.
Tokius balius kelia kas metas,
baigusiems apleidziant kolegi-
ją o pradedantiems įstojant.

Išz lietuviszku dirvu Amerikoje

Minersville, Pa.

(Brangus laisnei dėl szinkorių)

Praėjusį mėnesį Minersvillės
lietuviszkas kliubas laikė su-
sirinkimą reikalūse politikos,
kur musų kun. Matulaicziui
netiek rupėjo politika, kiek
uždėjimas muito ant lietuvisz-
kų karcziamninkų, nes neat-
butinai reikalavo, kad kliobas
koku nors budu stengtusi,
kad negautu daleidimo laikyti
karcziamas ant ateinanczio
meto vien tiktai lietuviai.
Kun. Matulaitis aiskino, jog
jau karczemų Minersvillėje esą
per daug, per ką lietuviai vi-
sus piningus prageria ir per tą
patį jau baigia krikti parapi-
ja; toliaus aiskino, jog, jeigu
ne karcziamos tai nebutų nei

lietuviszkų, pesztukų, kurie
terszia abelnai visų lietuvių
vardą.

Jeigu taip, tai asz nelaiky-
damas nei vienos pusės, sziamė
tarpe turiu praneszti kū tei-
singiausiai. Dūkim sav, jei-
gu kun. Matulaicziui ir pasi-
sektu panaikinti tiktai kelias
lietuviszkas karcziamas, tai
kas zin ar jau musų tautiecziiai
ir negers? Juk jiems užteks
karcziamų svetimtautiszkų to-
kiu budu vertėtu visas o visas
karcziamas panaikinti, tai tikt
tada gal negertų kad negautų,
bet link pesztukų, tai nei kar-
cziamninkai, nei patys pesztu-
kai nėra kalti; ar-gi nėra vi-
siems zinoma, jog parapijonai
buvo vercziami muszti laisva-
manius, o kad szie nū to mo-
kėjo pasisaugoti, tai parapi-
jonai įprato pesztis ir provotis
tarp savęs, ir jau tas aiskzu,
jog, jeigu įprato, tai nebe to,
kas tas ir szia dien, nors retai
atsikartoja, ir kas link krik-
mo parapijonų, tai ir czia ne-
kalti nei karcziamninkai, nei
parapijonai. Krikimas para-
pijonų, mą rodos, paeina išz
szios, priezasties: bažnytinis
plianas ir praeita velykinė.
(Apie velykinę neaiszkinsiu,
tiktai tada, jeigu kas pareika-
lautų). Kad musų kun. rupė-
tu pakėlimas protiszkai, dō-
riszkai ir ekonomiszkai savo
tautieczių parapijonų, tai ir
asz sakycziau, teraun įupis tūs
karcziamninkus, ne vienus lie-
tuviszkus, bet ir kitus visus,
bet, jeigu sziamė matoma kas
kitas, tai negalima su tūmi su-
tikti. Minersvillėje yra vie-
nas karcziamninkas pruslen-
kis, kuris taip mus klebonui
yra geras, jog dėl jo netiktai
lietuv. karcziamninkus, bet ir
visus kitus, nustrustu kas zin
kur. Mat, kaip visas lietu-
viszkas karcziamas panaikins,
tai kur tada musų lietuviai
dings? Zinoma, kad pas prus-
lenkį. Pesztukus, girtūklus
ir kitus nepatinkamus kunin-
gui ir jo pagalbininkams, jis

nori pakreipt link savo pusės
su varu arba iszgujimu, bet
kur jūs iszguiti, tai nei jis pats
nezino. Kad jau žmogus nie-
ko negirdėtum ir nematytum,
tai ir mislytum, jog taip turi
buti, bet kad jau kelis kartus
ant kliobo susirinkimų, buvo
užmanyta per prakilnius vyrus
kad dėl pakėlimo tautieczių
doriszkai, neatbutinai reika-
linga uždėti skaitinyczią, tai
nepatiko kuningui szioks už-
manymas? Jisai sako, jog
beskaitydami knygas iszvis
visi į bedievius. Asz-gi pagal
mano nūmonę tu bedievių ne-
sibaidyczia, nes jeigu mes jų
nematome bažnyczioje, tai vis-
gi nelabai užtiksimė nei kar-
cziamose, nei-gi uždarytų ka-
lėjimūse ant kelių mėnesių ar-
ba metų. Mą-gi į visą szitą
ziurint, taip iszrodo, kad mus
kuningo galybę ir mierius vi-
si jau supranta ir nors dar
szia dien priesz jūs neiszdrįsta
pasakyti atvirai to, ką mislyja
ir turi szirdyje, tai vis jau dū-
da jam suprasti, jog neužilgo
tai isztars. *Ne szinkorius.*

Elizabeth, N. J. Kaip bu-
vo garsinta 44 num. „Vieny-
bės“ apie susirinkimą social.
darbininkiszkos partijos, pirm-
rinkimų, 5 d. Lapkriczio, ant
kurio tai susirinkimo pribuvo
garbus musų tautietis Dr. J.
Szliupas su prakalba. Žmo-
nių buvo susirinkę į 500 (buvo
ir lenkų), daug lietuvių buvo
atvykę išz Newark'o ir Nau-
jorko. Turinio kalbos Dr.
Szliupo nepadūdu, kadan gi
jis pats apraszė pereitame
num. „Vienybės“. Už atsi-
lankymą ir prakalbas Dr.
Szliupui isztariame szirdingą
aczių. Laimingi lietuviai bu-
tų, kad Amerikoje tokių kal-
bėtojų nors penketą turėtu ir
tankiaus tokias prakalbas isz-
girsti galėtu, per ką greicziaus
prasiblaivytu ne vieno protas.
Klausytojas.

Philadelphia, Pa. Visi ma-

tome ir žinome, kokios sunkios yra lietuvių darbininko sąlygos, bet iš kitos pusės pažūrėjus matyti, kad lietuviai savęs nesigaili, nes sunkiai uždirbtą mažą algą metą į liugyną girtūklystės, kur pragėrę savo protą, muszasi, draskosi vienas kitą ir laukiniai gyvūliai. Už praėjusę subatą buvo net kelios lietuviszkos musztynės. Vienoi grincioi susikirto du „milžinai girtūklystės“ ir vienas kitą draskėsi lyg bepročiai, bet budami lygių spėkų nei viens nepalaikė virszų. Namiszkiis norėdamas įgyti garbę, ir budamas drąsesniu, su geležia suardė savo bicziūlio galvą, kad taji turėjo gabenti į ligonbutį lopyti galvą. Namiszki patiko dar didesnė nelaimė, nes sudraskė jo paskutinę sėmėgą. Kitoi grincioje ir tas pat darėsi, du girtūkliai susidraskė drabužius, apsidauzė antakius susibraizė gymius, bet kova likosi neužbaigta ir atidėta ant kito karto, nes kiti subėgę perskyrė ir nežinia kurio laimėta. Taipat nesenei iš vieno lietuviszko purvino namo patrolvežimis išvežė 5 vyrus ir vieną mōteriszkę; policijantas moteriszkę veddamas su palka tvaiskė per pasterblius. Nustiebėjau tai pamatęs ir paklausiau policijanto, už ką jis taip musza moteriszkę ir dar ant gatvės? Atsakė, kad jį to vertą ir pradėjo keikti girtūklus „polenderius“ rodydamas ranką, kurią toji moteriszkė jam sukandžiojo.

Tokie tai tamsunai gamina tikrą prapultį mūsų tautai su tokiais, beprotiszkais, pasielgimais. Pas mus apszvieta stovi ant žemiausio laipsnio, laikraszczių skaitytojus galima suskaityti ant pirsztų. Iš lietuviszkų vaikų nei vienas nelanko augsztesnės mokyklos, bet girdėti, keletas yra jau atlankiusių kalinį. Kokia gi mūsų ateitė? Klausiu! Ko galima tikėtis? O ką besa-

kyti apie mūsų liet. moteris? Blaivaus žmogaus pas mus neuzkenczia ir tokį vadina „salyveisziū“. Apie patraukimą žmonių prie blaivystės nėra kam rupintis. Alus ir einikis viską užstoja ir yra geriausiu mūsų brolių užsiėmimų. Musų politiszki kliubai yra tik dėl girtavimo įtaisyti, laimė dar, kad mūsų didmiestyje nėra nei vienos lietuviszkos karcziamos, miesto tiesos labai aprubežiūja gavimą daleidimo uždėti karcziamą ir laisniai kasztūja \$1000, ant ko mūsų broliai bijosi rizikūti, kad metų laike neprakisztų viso savo kelių metų sukauso darbo. Esant liet. karcziamai mūsų žmonės nusigertu ir visi be nosių vaikszcziotu. *Drąsūlis.*

Waterbury, Conn. Rupes eziū kun. Siaurusaicziū (kaip padūda „Rytas“) pradeda tvertiesi moterų draugystė po vardu „Szventa Szeimyna“. Draugystės mieriu yra apveizėjimas pavargėlių ligonių. Miesto-katalikai, virszininkai, keta draugystę szelpti. Jei draugystė sudrutės, tai jos organu bus gimisiantis naujas laikrasztis, „TarnasBažnyczios“.

New Britain, Conn. Negaliu pasakyti, ar visos žinios, padūdamos į laikraszczius, yra teisingos, bet kas buvo raszyta apie mūsų parapija ir kuningą, tai yra visai netaip; buvo raszyta, kad kuningas paėmė į savo rankas visus parapijos reikalus, esąs pats kasierium ir parapijonai negali žinoti kiek pinigų įėmė arba išleido. Tas yra ne tiesa. Ant metinio susirinkimo yra iszrinkta kasierius ir sekretorius ir kuningas nieko prie to nesikisza. Lygiai netiesa, kad viens kuningas užsimanė statyti kleboniją. Kuningas tik tai užmanė pirmiausiai ir tas buvo patvirtinta nū visų parapijonų, iszimant tūs, kurie vie-toje klebonijos statymo, norė-

jo statyti karcziamą. Jie neturėjo pasisekimo ir geri parapijonai sudėjo po \$5,00, ir klebonija bus pabaigta veikiai, kad be abejonės szventas kalėdas apvaikszcziuosime savo naujai klebonijoi. Norint ką parasyti, reikia teisingai parasyti. *Perspėtojas.*

Teiksis p. Perspėtojas suteikti mums tikrą žinę, ar isz tiesos kun. Žebrys pametė sklepa, kurį airių kun. davė lietuviams dovanai ir nusamdė nū žydo užmokėdamas brangią randą? *Red.*

Worcester, Mass. Sereidoje, 9 Lapkriczio, prasidėjo mūsų bažnyczioje 40 valandų dievmaldystę arba rekolekcijos. Sveczių kun. buvo nedaug: buvo tik kun. A. Milukas isz Shenandoah, Pa. ir kun. P. Saurusaitis isz Waterburio. Sereidoi kun. Milukas pasakė puikų pamokslą, pradėdamas nū didžiojo mūsų rasztininko, Simono Daukanto, parodydamas mums, kaip senovės laikūse mūsų broliai kariaudami su kryziokais bei kitais savo tėvynės neprieteliais liejo kraują už savo žemę, savo tėvynę. Toliaus iszaiszkino apie Dievo galybę, sutvėrimą pasaulės ir žmogaus, nurodė mitinų griekų didumą ir baisumą jų, apie pragaro karsztį, apie myrį ir sudą Dievo. Tokio pamokslu mes dar nebuvome girdėję, klausytum rodos kas žin kol. Už tai, mes Worcesterio lietuviai, isztariame aczių kun. A. Milukui už jo karsztus pamokslus, už raginimą prie naudingų skaitymų, prie mokslo. Lygiai isztariame aczių ir kun. P. Saurusaicziū už iszaiszkinimą apie iszpažintį. Tokis dvasiszkas darbas yra tikrai pagirtinas. Bet turu priminti, kad daugelis mūsų brolių nepasinaudojo isz tų rekolekcijų, nes kelios grinciose buvo baczkutės alaus bei klykimai, musztynės ir provos. Ne-

laimė mums, Worcesterio lietuviams, nes niekam netinkame. Apie tautiszkus reikalus nei mislies neturime ir Dievas žino, kada mes ją įgysime. Reikia mums darbszczių tėvynainių, kurie laikydami tankias prakalbas ir aiszkindami tėvynės reikalus, atvestu mūsų brolius ant tiesos kelio.

Vietinis.

Isz keliones.

Keliaujant į vakarus per vakarinę dalį Pensylvanijos, iszžiūri didei nepaprastas žmonių gyvenimas, į kurią tikt szalį atkreipsi akis, visur regėti dideli stulpai jų dumų, ypatingai, jeigu kelionė atsitinka laike nakties, tai rodosi, kad szioje apielinėje pasibagia svietas, prisiartina krasztas žemės, paskui matyti gili erdvė it pragaras, isz kurio kylobaisus jų dumai ir didelės liepsnos. Reikia žinoti, kad szioje paminėtūse sukuriūse dumų, stovi miestas Pittsburgas, apsiaubtas dideliais kalnais. Pas Pittsburgą sūteka dvi placzios upės, subega daugelis gelezinkelių, kur pribuvęs keleivis gali vykti į tolymus Amerikos krasztus, kur tiktai užsigedzia. Dumai Pittsburg'e matyti dėlto, kad szioje apielinėje randasi daugybės gelezies liejinyzių ir kitokių pabriku. Miestas stovi tarpe didelių kalnų ir daubų, turintis apie 240,000 gyventojų. Žmonės gyvena didei iszsi-skirstę, vieni pakalnėse prie pabriku, antri apsigyvenę ant kalnų virszunių, ant kurių keliasi su elektriszkais vežimais, tam parengtais. Tarp apsigyvenusių czion yvairių tautų, randasi apsziai ir mūsų brolių lietuvių, virsz 200 szeimynų, su nevedusiais per 1000 vyrų. Lietuviai gyvena czion daugiausiai kloniūse, prie dirbtuvių, už tai jiems ir tenka rukti dūmūse daugiau už kitus nes-

kloniūse dumų netruksta, ar rytas ar vakaras, ar ukanota ar giedra diena, retai galima paregėti czion szviesią saulę; uztai gi lietuvis atsitolinęs isz szios apielinkės, Pittsburg'ą paprastai vadina dminiū miestu. Darbai czion prie yvairių iszdirbimų geležies yra nepaprastai sunkūs, darbo valandos ilgos, mokestis maža, ypatingai nemokancziam amatai darbininkui, kompanija paskiria mokestį pagal savo norą; per tai czion visados galima lengviaus gauti darbą, negu kitūse panašiūse iszdirbimūse, labiausiai laike vasaros, kada apart sunkumo darbo, negalima perkęsti didelio karszezio. Lietuviai czion isz didesnės dalies dirba sunkiai, iszskyrus keletą prasimokinusių amato ir antra tiek užsiimanczių prekystėmis. Tris musiszkiei užlaiko karziamas, vienas dūnos keptuvę, du rubsiuviai, viena pardavinyzia drabužių, viena pardavinyzia maisto, pora mėsininkų, vienas pardavėjas knygų ir kitokių mažmožių ir tris lietuviai užlaiko biliardus. Dauguma, isz paminėtų biznierių lietuviai tik isz vardo — labai sulenkėja. Savi tarpinėje pagalboje, Pittsburgiečiai veikia paprastai, kaip ir kitų apygardų lietuviai. Pagelbos draug. užsilaiko keturis: 1) saldž. szirdies Jėzaus, 2) Vytauto D. L. K., 3) szv. Jūzapo, 4) szv. Povilo. Apart to yra kupa „Susiv.“ ir kupa social darbininkų partijos. Pakelime lietuvių vardo, czionykszečiai lietuviai nėra atsizymeje. 1897 m. buvo užmegsta kupa lietuviszkų smuikorių, bet negaudami atsakanczių vietos dėl susiriinkimo, paardė savo užmanymą, prakiszę po kelis dolerius. Parapijos reikalai yra kitaip surėdyti, negu kitur. Kožnas lietuvis norėdams prigulėti prie parapijos, dūda 25 ct. ant mėnesio; isz tų surinktų aukų mokasi alga kuningui ir dudoriui, o kas at-

lieka, tūmi atmoka skolą bažnyczios ir klebonijos. Kuningas atlieka savo pareigas o dudorius mokina vaikus lietuviszkai ir angliszkai skaityti bei raszyti. Vaikų lietuviszkai mokintis eina per 30. Kas link reikalų tikėjimiszkių, kaipo tai szliubas arba kriksztas, moka kiekvienas pagal savo norą ir iszgalę; už numirusį moka tik t da, jei velionio prieteliai nori mirusį laidoti su misziomis. Sziokis budas yra pagirtinas, kur tikėjimas yra be prievartos; — ar neprivalytū sekti szią paveizdą ir kitos mūsų lietuviszkos prapijos, o be abejonės nebutų tarpe mūsų visokių bažnytinių vaidų ir perkunavimų.

Budamas Pittsburg'e atlinkiau ir aplinkinius mietelius, apgyventus lietuviais. Netoli nū Pittsburg'o yra miestelis Homstead; lietuvių czion yra apsigyvenusių iki 40 szeimynų; toliaus Braddock'e 9, Wilmerding'e per 15, Daquesne 12, McKeesport 5, Irving Station 10, McKees Rocks apie 20, Moon Run 8, Federal 10, Carnegie 6, Allegheny City iki 25 ir kitose vietose, kurių czion nepaminu; randasi daugelis lietuvių, bet dauguma isz jų gyvena delto, kad gyvi yra. Tiesa, reikia iszskirti kelis vyrus, kurie supranta naudą apszvietimo, stengiasi pabudinti lietuvis isz letargo. Prikelti lietuvi, taip sakysiu, isz snaudilio ir purvyno, darbas yra nelengvas, nes ir pats turi būti apdrabstytas purvais. Isz augszečiaus paminėtų vietų, darbūjasi lietuviai nors menkai, sekantie: Homstead'e randasi viena draug. pagalbinė vardan szv. Jūzapo ir „Susivienijimo“ kupa, McKees Rock „Susiv.“ kupa, bet czionykszečiai lietuviai menkai apie lietuviszkę paiso. Szjmet Wilmerding'o lietuviai sukruožkunydamis mokslo draugystę. Mieriu jų yra pratinti lietuvis prie skaitymo, lavinti jų

protą, ir tokiu budu mažinti tarpe musiszkių girtavimą. Prie tos draug. prisiraszė 21 sąnarys. Pradžia yra gana sunki, nes kaip kitur, taip ir czion netruksta tamsunų ir prieszininkų, kartu, kurie szj darbą apjūkia ir peikia, kuri užsielpno vien tik pgyrimą. Kiek mą teko patirti keliaujant po lietuvis, tai didžiausia priezastis, trukdanti visus mūsų gerus darbus, yra girtybė. Dauguma gūdziasi ant bjaurių girtavimo vaisių, bet apie pa naikinimą jos mažai kas rupinasi. Girtybė mus pastumia tankiai į baisius vargus, girtybė sėja nesutikimus tarpe szeimynų, girtybė nustelbia visus mūsų tėvyniszkius darbus, girtybė sunaikina visas lietuviszkas tės aukas. Apie blaivystę nėra nei mislies, apie skaitymą knygų ir naudingų laikraszezių nei neušimyk; jie sako, tai ne darbininko užsiėmimai, dieną reikia dirbti, vakare gerti, o sulaukus nedėlios vėl reikia iszsigerti pasilsint. Tūloi vietai man užėjus ir pasiūlius nusipirkti knygelę, vienas vyras atsiliėpė sziaip: Suvirszum metas laiko, kaip esmiu nusipirkęs knygą, o dar ir sziaudien neprasklėdziau jos laksztų. Kodėl gi Tamista jos neperskaitai, gal vis atrastai ką nors naudingo ir pamokinančio? užklausiau pirkėjo. Skaityti nebaikos, bet perskaiczius kur ją dēsi? reikės peczių pakurinti. Neskaitau delto, idant galėczia ją ilgiaus užlaikyti. Dėlko tas žmogus pirkto tą knygą, kad jos nenori skaityti? užklausiau atsitolinęs antro lietuvio, kuris su manim kartu ējo. Mat, Tamista pirkto dėl to, kad knyganesis jį užtiko girtą; kaip iszsipagiriūjo, tai graudinosi, kad prakiszto kelioliką stiklinių alaus. Antro vietai, tulas vyras buvo ketinęs pirkti knygelę „Arielka yra nūdai“, bet antras vaikinasis, kuris žinojo pirkėjo visą gyvenimą ir pasiėgimus, pata-

rė tyeczia: „nepirk nes nustosi gėrę“. Su tais žodžiais rodosi galybė elektrikos isztraukę knygą iszpirkėjo rankų ir daugiaus į ją nepaziūrėjo. Dieve brangiausias! ar gi jau nėra vaisto, kuris lietuvis sulaikytū nū to nelaimingo girtavimo, ar gi czion negali atsirasti vyrų, kurie darbūtusi dėl lietuvių apszvietimo ir iszblaiviniemo proto, užklausiau savo vado? Darbas butu lengvesnis, kad tarpe musiszkių butų vienybė ir jei jie pradētu supraci naudą ir vertumą mokslui, ir ant galo dar viena trukdanti priezastis randasi tarpe mus paczių; daugelis iszgamų, kurie visus mūsų gerus darbus niekina ir trukdo. Atsakė užklaustas. Toliaus szis lietuvis apsakė mą, kaip tulas judozsius (Teiksis p. Keleivis jo vardą ir pavardę padūti bei adresą. Red.) gandina daneszimu Rosijos valdziai kiekvieną skaitytoją laikraszezio, ypatingai tūs, kurie žada keliauti į Lietuvą. Ant galo papasakosiu vieną įstabų atsitikimą su tulu knyganeszium. Tuloje vietoje užtikau kelioliką moterių, prie blekinės alaus isz sztai ką jos papasakojo: Priesz metus atsilankė vienas knyganesis, kuris turėjo knygą nepaprastą, didei paojingą. Taisai knyganesis ēmęs versti knygos laksztus ir skaityti tokius daiktus, kad net mus moterių, plaukai ant galvos pasistoję. Skaitymas traukėsi apie žemę, saulę ir kitokius gumulus, ir kas baisiausiai, bevartant knygą moters pamatė paveikslą saulės, kuris susidėjo isz smulkių, smulkuczių szipulėlių, lygiai tokių smulkių, kaip saulės spinduliai. Tada viena papraszė knygos, norinti paskaityti, ir nieko nelaudama įmetė ją į peczių. Knyganesis suszuko, kad jam nedegintu knygos, nes piningus kasztūjanti, bet veltus szauksmas. Szeiminkė griebėsi už szlūtos, ant riksmo atsirado ir vyrų, kad

knyganeszis, arzintojas mote rių, palikęs degancią paojingą knygą, turėjo neszintis laukan, norėdams turėti sveiką kailį.

Baigdamas dar turiu ant mislies pridurti kelis žodžius apie sziomę, XIII „Susiv.“ seimą, ypatingai, kad szio dalyko nepatėmyjau nei vienam laikrasztyje. Į seimo delegatus buvo paskirta viena lietuvaitė isz Pittsburg'o, bet pradėjus seimą prezidentui, pakilus tuliems nesupratimams ir ginczams tarpe delegatų, lietuvaitė matydama tokias silpnybės atsisakė nū savo pasiuntinystės kaipo delegato. Mažai mes turime suprantanczių, apszviestų moterių, bet savo niszmanymu ir tais paczias nū savęs szalin atstumiam. Reikia apgailėti szį atsitikimą tūmi labiaus, kadan gi toji moteriszke buvo pasirengusi su kalba, isz ko reikia tikėtis, jog butų prakalbėjusi ką nors naudingo, raginanczio prie apszvietimo, ypatingai dėl szios apielinkės lietuvaiczių moterių irmerginų. Ant galų galo turiu praneszti, jog Pittsburg'e ir visoi apielinkėje truksta grazišios lyties, merginų, delei ko jauni vyrai turi buti nevedę, arba turi vesti svetimtautes, greicziausiai lenkes ir tūmi žusta ant amzių dėl Lietuvos ir lietuvestės. *Keleivis.*

Pirmas pabucziavimas.

(Tasa.)

— Sunykusi begalo, — tarė daktaras; — nemažos reikia prieziuros, iki ji isz naujo atkutės.

— O kaip su kojoms? ar gi isz tikro reiks nupjauti?

— Ne, taip man isz karto pasirodė, bet isziurėjęs arziau radau, jūg opos nėra gilos. Ant galo norėjau pabausti bobą už apleidimą.

— Kalta ji, kalta, nors su-

tai neturtėlė ir neapszviesta... Liudna pasaka tos mergelės. Nori — pasakysiu?

— Ėmė trumpai pasakoti vyrui, ką nū bobos buvo girdėjusi. Daktaras pertraukinėjo kelis sykius; jai pabaigus, apmaudingai tarė:

— Teisybė, liudna pasaka, bet ir nevienintelė, — tas tai visuliudniausia.

— Einu prie jos, gal ką valgys — tarė daktarienė ir iszėjo. Mergaitė pasiveizėjo į sriubą, kurią daktarienė jai siulė ir nieko nesakydama atsisuko į antrą pusę. Daktarienė pastacziusi bliudelį ant stalelio, pasitraukė į szalį. Mergaitė paėmė szauksztą ir godžiai iszvalgė visą sriubą. Paskui atgal apsiklojo iki pat akių ir rodės užmigo. Daktarienė iszėjo. Netrukus parneszė vaistus isz aptiekos. Paėmė szauksztą, pamaži įėjo į ligonio kambarėlį. Mergaitė gulėjo tyliai, bet nemiegojo. Pasilenkė ant jos ir tarė:

— Zioselyte, reik vaistai iszgerti; nū jų nebeskaudės tau kojales, galėsi bėgioti kaip pirmiau.

Mergaitė nieko neatsakė. Daktarienė pripylė szauksztą vaistų ir norėjo įpilti į jos burnelę. Staiga kaip stums ranką ir iszliejo vaistus ant apklodės. Daktarienė neisztarė nei žodžio, padėjo ant stalelio, o pati atsisėdo prie lovos ant kedės ir giliai užsimastė. Valandėlė buvo tylą; pirma praszneko mergaitė, kuri atkreipusi ant daktarienės galvą paklausė:

— Kodėl manęs nemuszi? Szimkienė mane butų muszusi; kartą netyczia paliejau krūpas isz bliudelio, tai taip muszė, taip muszė!.. Ji mane tankiai muszdavo...

— Nesibijoki, Zoselyte, asz tavęs nemusziu. Asz žinau, kad tu iszgersi vaistus. Jūg tu nori turėti kojales sveikas; nori bėgioti, o uegulėti lovoje. O kaip gersi vaistus, tai greitai

— Nenorių iszgyti, nenoriu — sakė mergaitė verkdam; — noriu prie mamytės, prie mamytės!

— Zoselyte, jūg tu atmeni, kaip tave mamytė mylėjo, kaip norėjo, kad visūmet butum sveika, linksma, kad bėgiotum, o negulėtum. Mamytė žiuri į tave, szirdelę jai skauda kad Zoselė tokia serganti, kojales jos nesveikos... Jeigu mamytę myli, tai turi stengtis greicziau iszgyti ir buti linkma.

— Oi mamytė mane labai mylėjo, niekados nemuszė. O kaip man galvelę suskaudėjo, tai mamytė nuliudo ir verkė...

Matai Zoselyte! Dėlto gi reik iszgyti greicziau, kad ten danguje mama neverktu. Kaip gersi vaistus, asz czia prie tavęs pasėdėsiu, ir grazią pasaką pasakysiu, ir padainėsiu, jei norėsi.

— O kaip iszgysiu, neatidūsi manęs atgal Szimkienei?

— Ne, Zosele, ne! nebedūsiu tavęs niekam. Busime sykiu, bėgiosime, zaisime... asz tau lėles grazias parėdysiu, knygeles su paveikslėliais parodysiu... Asz tave labai myliu, Zosele, ir niekam nebėatidūsiu, nebijok!

— Mamytė turėjo grazią knygelę su paveikslėliais, bet Antanukas su Juruku sudrasakė. Mamytė mane labai mylėjo, labai... Tu manęs taip nemyli... Kaip iszgysiu, tikrai muszi... Nieks manęs dabar nemyli, ir asz nei vieno nemyliu, tiktai mamytė, o Szimkienės nekencziu... Dūksz vaistus, iszgersiu!

Už sykio iszgerė padūtus jai vaistus; nesusrakė, nors buvo kartus ir neskanus. Patylėjo valandėlę ir vėl pradėjo:

— Asz nenorėjau Szimkienės žasų ganyti... tyczioms nedabojau už tai, kam ji ant mamytės szaukė: Neteisybė, ką ji sakė. Mamytė buvo tokia gera!.. Ir ant manęs szau-

nieko neėdžiau, nors iszalkusi buvau. Vis bėgiojau ant mamytės kapo ir meldžiau, kad mane prie savęs pasimtu.

— Mergaitės veidelis iszraudonavo; akys žibėjo kaip žiburėliai, matomai karszcziavo. Daktarienė pabugo, idant sznekta nepavargintu perdaug.

— Dabar gulėk tykiai, Zosele, — tarė, — ir klausyki, asz tau pasakysiu pasaką.

Ir pradėjo pasakoti grazią pasaką apie geras pranaszes, apie naszlaite, kurios Dievas neapleido. Mergaitė klausė ir tėmyjosi; gulėjo tykiai, ismeigusi akeles į sakytoją. Už valandėlės pertraukė:

— Žinau, žinau tą pasaką. Mamytė tankiai man ją pasakodavo, — labai grazi! Sakyk, sakyk toliau! Tu labai panaszi į mano mamytę, ir plaukai toki dideli, ir akys tokios mėlynos, kaip jos. Na, sakyk toliau!

(Pabaiga bus.)

Reikalai

„Lietuvaicziu Draug.“

Ketverge, 17 d. Lapkriczio 1898 m., buvo iszkilmingas „Lietuvaiczių Draugystės“ pirmasis balius, kokio dar niekad, lietuviszko baliiaus, Plymouth'e nebuvo. Abelnai visi svecziai nenorėjo pirma tikėti, kad moters (o dar lietuves) galės taip puikų pasilinksminimą parengti.

Draugės moters vedė visą tvarką paczios; vyrai buvo pagelboje prie jeigos, drabužių, sukimo laimės rato ir prie baro.

Svetainė buvo iszpūszta žaliais vainikais. Susirinkusie jie stebėjosi isz puikaus papūszimo svetainės. Ant regyklės (scenos) buvo pakabinatas tautiszkuše dažūse ir vainikais apszagstytas draugystės vardas, su didelėmis raidėmis. Muzika grajijo ant regyklės nanūsztos graziu žaliu miszku.

kas labai gražiai išveizėjo.

Valgių moters parengė labai skanių, iš kurių kiekvienas ganėdinosi, gerėjosi ir gerė į gražų ir czystą parėdką žiurėdami. Prie gėrymo taipgi visi buvo užganėdinti.

Muzika gražino labai gražiai, kas visiems didei patiko. Sveczių buvo taipgi nemažai ir visi gražiai pasielgė. Vienas tiktai negirtinas daiktas, buvo tas, kad vyrai šokimo salėje visi, su mažu išžėmimu, buvo su skrybėlėmis ir ruke cigarus. Ant busenczių mūsų balių, tikimės įvesti budą, kur vyrai atėję pasilinksinti, padės virszutines serinėgas, skrybėles ir nerukys.

Marszą vedė p. S. K. Alyta su drauge Jūziene Pauksztienė. Marsza buvo labai graži; pirma dalis paveiksle rato ir persiskyrimo; antroji, gražaus vingiavimosi; trecioji,ėjimas po dvi poras, keturias ir asztūnes eilėje, kas labai gražiai išveizėjo ir visiems patiko, kad ant pabaigos visi susuko pagirdami, jog taip gražaus uzvedimo nėra buvę.

Apart vietinių sveczių, buvo atkeliavusių iš Wilkes-Barre, Forest City, Luzerne, Edwardsvillės ir Minersvillės. Visi pagyrė mūsų pastangas. Kitą balių rengiant pasistengsime ką naudingesnį užvesti.

Pelno likosi draugystei, apmokėjus visus kasztus, \$100,65.

Aukų surinkome nemažai, už kurias aukautojams mūsų draugystė isztaria szirdingą aczių. Aukos yra szios:

M. Totorius paskolinolaimėsratą
S. Pauksztis ½ baczkos alaus
J. Žukauskas ¼ „ „
S. Tamulis ¼ „ „
J. Dzidolikas ¼ „ „
A. Maslauckas ¼ „ „
P. Lelaszius 2 skrynutes cigar.
Butrimavicius 1 „ „
J. Kuningonis 2 „ „
S. Bagdonas 1 „ „
S. Swingle 1 „ „
J. Kauszikas 1 „ „
J. Žukauskienė

L. Varnagiris —50
V. Suckus —25
A. Viznauckas 1—
C. Kuschke 1—
W. Davis —50
Dr. McKee —50
Sussman —25
S. Bielys 1,50
Z. Derby —25
F. Rudnicki —50
J. Ž. 1—
Kun. Smelkes 1—
Kun. Winters —50
J. Moore —25
S. Pauksztienė 1 kumpį
A. Adžgauckas 1 „ (ir vežimą paskolino)
V. Kalinauckienė 1 kumpį
Sim. Pauksztis 1 skrynutę nesvaiginanczių gėrymų
B. Beigis 1 „ „
Z. Freeman 2 plėczkas vyno
S. Alytienė 1 „ „
O. Jones ¼ buszelio obulių
V. Kalinauckas musztardą
J. Czeponienė dūnos
A. Jerulionienė 2 visztas ir 1 pyragą
K. Kasparaviczienė 3 visztas
J. Pauksztienė 4 visztas, 12 sv. cukriaus ir 2 pyragus
J. Tvarauckiūtė 1 pyragą
J. Dvylienė 1 „ „
Sim. Pauksztienė 1 „ ir žydinczių kvietkų
J. Krikszcziunienė popierinių kvietkų
S. Bagdonienė 1 stūpą degtin.
A. Staskeviczienė 1 „ „
Dr. Želvienė 10 sv. cukerkų pusę gorcziaus agurkų pusę gorcziaus barszczių 1 stūpą ketchut ir tautiskus dažus su draugystės vardu
J. Varnagirienė 1 kekią banenių
Už pagelbą ant salės draugystė pasidėkavoja:
A. Staskevicziui
J. Staskevicziui
P. Mikolainiui
J. Paukszcziui
P. Burduliui
J. Czeponiui
J. Krikszcziunui
K. Braziui
D. Bansevicziui

Balius! Balius!

Draugystė D. L. K. Vitanto kelia balių Subatoį 26 Lapkriczio (November) 1898 m. ant st. Omer Hall po numeriu 376 Broadway So. Boston, Mass. Dėlto gi užprasdom visus lietuvius ir lietuvaites, taip isz Bostono kaip ir isz apielinės ant tos gražios zobovos, nes bus dainūtos tautiskos dainos lietuviszkų daininiukų, kurie tam tikrai pasimokino. Muzika bus pirmos klisos. Balius prasidės nu 6-tos vakare ir trauksis iki 12 nakties. Įženga vyrui 75, merginai 35 c.

Komitetas.

Ant pardavimo!

Dideli ir puikus vargonai, su szesziais registeriais ir visa eile pakojinių pedaly dėl bosų, labai gražios iszžiuros ir gražiausiai balsais. 10 pėdų ir 7 colių augszezio bei 6 pėdas pločio turi, 4 pėdos skersai.

Norinti pirkti gali ateiti ir pažiūrėti tų vargonų. Prokė labai prieitina ir pirkėjas bus labai užganėdintas. Kreipkitės pas:

Henry Baumeister
38 Carroll str.
Pittston, Pa.

Vyrai lietuviai!

Kaip isz pat pradžios taip ir ant toliaus lalkykitės prie manęs, ba dar czia nieks jokio biznio nedarė, o asz jau laikan, ir kodėl asz nedaryslu biznį nes gėrymus ir Cigarus užlaikau pirmo klisos ir rodoja pirmutinis.

VINCAS MESZKINIS
Minersville, Pa.

Nemunui pagal Ad. Mick.

Nemune, mūsų upe! Kur vandenys tavo,
Kuriūs sėmiau į mažą vaiko delnužėį,
Kur laivs nesziojo mane jauną bernužėį,
Kad atvėsio jieszkojau karsztai szirdžiai savo?

Czia dažnai mano Liaura plaukus sau szukavo
Ir isz pievos kvietkelių pynė vainikėį.
Nesyk aszaroms savo drumszcziu jos szeszėį,
Kurs visoje grožybėį ant vilnies siubavo.

Nemune, upe mano! Kur vilnių daugybė,
Su kuriomis tiek vilties ir laimės tiek buvo?
Kur dingo mažų metų ta miela ramybė?

Kur mielesnė jaunystės nerimastis žuvo?
Nematyt mano Liauros, nēr draugų vainiko....
Viskas pradingo, kodėl aszaros man liko?

(pertaisė isz „Varpo“) V. Kapsas.

Mythai, pasakos ir legendos Žiamaiozių.

Surinkti ir iszleisti per D-ra Edm. Veckenstedta,
vyresnyji senoviszku kalbu mokytoja prie Nikalojaus
gymnazijos Liepojuje (Kursze).

Lietuviszkai iszguldė J. Szliupas, M. D.

(Tąsa)

89. Milžonis.

1. Senų senovėje buvo ant žiamės milžonys, baisaus didumo. Norėdami kam-nors padūti savo tabakierką, jie galejo

lėjo medį taip lengviai iszrauti, lyg kad jis butu sziaudo stagaras, ir su kojomis jie galėjo kalną nuspiirti.

Milzonys gyveno urvūse isz akmens. Anie buvo taip dideli, jūg plyszėse sienos galėtu žmogus liūšai pasislėpti.

2. Kretingos upelyje, ten kur jis artymais maluno yra placziausias, guli maža salaitė, kuri szitaip esanti pasidariusi. Giraitėje, kuri randasi tarp Kretingos bei Palangos, seniaus gyveno milžinas. Milžinas turėjo dakterį; toji sykį užsimetė eiti į Kretingą. Buvo pavasaris, upelis buvo patvings ir buvo nuplovęs tiltą, kurs per aną vedė, naje, patvynis taip buvo didelis, jūg upelis buvo per savo kraštus iszšipylęs. Kadangi duktė milžino nenorėjo bristi į vandenį, tai ji prisipylė žiamų į prikyszę ir taję įmetė į vidurį vandens: iszbirusios žiamės padarė salą, o duktė milžino sausomis kojomis nuvyko į Kretingą.

3. Nekurie žmonės pasakoja, kad milžinai esą turėję trikampį, o taip pat kiti, kad — keturkampį gymį.

4. Vieną kartą milžonis buvo ant lauko įmigęs. Tad vilkas atbėgo ir ėmė anam koją graužti. Milžonis pabudęs tarė: „Darosi kaskart geriaus, dabar man net blusa įkando“.

5. Artymais Plungės ninkso augsztas kalnas, kurs vadinasi Pelis. To kalno isz paczių pradzių ten nebuvo, nės toje vietoje, kur jis dabar yra, seniaus gulėjo didelis miestas. Tad vieną kartą pasitaikė, kad szvediszki milzonys atkako į szalį. Milzonys prisipylė savo pirsztines smilzeių ir iszbarstė smiltis ant miesto, taip jūg pasidarė augsztas kalnas.

Dar szįdien daugeriopai randa įvairius daigtus isz aukso ir sidabro, kurie yra prigulėję buvusiems gyventojams miesto, kada atkasinėja kalną.

6. Vieną nedėdienį du burvaikiu iszėjo į lauką ir isz netezių priėjo prie Gondingos kalno: tai buvo tiesiok laike miszių. Tad jie nū kalno pusės girdėjo stebunklingus balsus. Abudu vaiku lipo ant kalno. Ant jo virszūnės jie iszvydo milžiną, kurs ant katilo aukso sėdėjo ir loszė ant skripkos milziniszko didumo.

Vaikai persigando smarkiai. Jie skubinau bėgo namon ir per ilgą laiką turėjo gulėti patale.

7. Dievas kitą syk įtuzo ant milžonių ir liepė jiems, kad sulįstu į medzius. Milzonys turėjo klausyti prisakymo Dievo. Nū to laiko nebeliko milžonių.

8. Pajiega milžonių, esą, medziūse buvo pasislėpusi.

9. Kelias, kurs Kretingoje eina į pylies sodną, yra isz abiejų pusių apsodintas senais, labai storais ir augsztais medžiais. Pasakoja, kad vienas isz szitų medzių bent užkerėtas milžinas esąs, tiktai daugiaus nebėr žinoma, katras isz medzių seniaus buvo milžinu.

10. Milzonys, kurie seniaus gyveno ant žiamės, buvo smarkiai druti, tacziaus jų pajiega ne nū jų paczių prigulėjo, bet nū jeib kokio kito daigto: kas tajį sunaikino, taip-gi atimdavo pajiegą nū tam tikro milžino.

11. Netolymais Vėksznių stukso kalnas, kuriame kitados milžinas užsilaikydavo.

Jeigu milžinas susitikdavo su žmogumi, arba jeigu kas eidavo pro ano kalną, tai ans pamėgdžiodavo tajį arba kamū davo. Tankiai milžinas taip gi iszeidavo gaudyti vaikus. Todėl parėjo, kad veikiai nekąs daugiaus nesidrasino artyn prieiti prie vietos, kur milžinas gyveno. Tad milžinas pradėjo bodėtiesi ir ilgėtiesi draugybū su žmonėmis. Galiaus jis

rijosi nueiti į kaimą ir su gyventojais tojo susipažinti. Ale burai lemetavo jam ir suneszė visokeriopų dovanų, idant tiktai jiems nepadarytu jokios blėdies. Per tai milžinas pastojo labai mandagus ir galiaus gyventojams, kurie noringai velyjo žinoti, isz kur jis turis savo pajiegą, jis pasisakė, kad jo pajiega rymanti viename lape, kurs esąs pakastas po tam tikru ažuļu miszke.

Burai, kaip veik galėjo, iszkasė lapą ir sudegino.

Vos tai buvo pasidarę, milžinas įlėkė į kalną ir ilgainiui daugiaus jo nebuvo matyti.

12. Norint milžonis nū kokios vietos atitolinti, reikia taję nakezią pabarstyti szmotais spygliūtų medzių ir tūsius užkurti. Jeigu tai per keletą nakezių paeiliui padarytum, tai milžionys ten daugiaus nesirodo, net jie permains savo buveinę.

13. Augsztasai kalnas, kurs guli artymais Plungės, tapė per milžonis supiltas, ir tas szitaip įvyko. Kitą kart vietoje, kur dabar yra tasai kalnas, stovėjo miestas. Tame mieste gyveno taip-gi du milžinu, kuriem gyventojai miesto ir apigardos turėjo kasmet dūti deszimtą dalį savo javų ir penktą — savo galvijų. Ale vieną kart atsitiko, kad milžinai tapė apgauti per gyventojus miesto. Tad milžinai įtuzo, atėmė nū žmonių jų visą lobį ir potam jie atvilko žiamų ir užpylė miestą su visais gyventojais, taip kad didelis pasidarė kalnas. Tacziaus milžinai neturėjo isz to jokios naudos, nės rado jū vieną dieną negyvus ant žiamės begulint. Matomai pasidalinant grobį jie buvo parėję į ginezią ir buvo vienas kitą užmuszė.

14. Netoli nū Darbėnų yra didelis akmu, po kuriū gulis vienas per tą akmenį užmusztas milžinas. Kaip tai parėję yra, pasakoja szitaipos. Artymais Darbėnų gyveno milžinas, kurs nū piemenų buvo pagrobęs galvijus ant ganyklos. Nors piemens ir labai praszė milžino, jis neatidavė atgal galvijų; jis tiktai sakė jiems su apjūku: „Kas drutesnis, tam priguli svietas“. Piemens liudni nuėjo sav. Tad atėjo pas jū Velnias. Jis iszsijautojo, kodėl jie esą taip nuliudę, ir kada jis buvo dažinojęs priezastį, jis sakėsi jiems galvijus vėl pagaminsis, jeigu jie potam savo duszias anam užraszysj. Piemens prižadėjo tai padaryti, kaip tiktai jie atgal atgausj savo bandas. Tūjau Velnias priėmė pavidalą piemens, nuėjo pas milžiną ir praszė galvijų atgal. Ale milžinas vėl atsiliepė: „Asz neatidūsiu atgal galvijų, nės drutesniam priguli svietas“. „Gerai“, praszneko Velnias, tada mes pamatysime, kas yra drutesnis. Ana guli, kaip tu matai didelis akmu. Kas akmenį galės augszcziausiai iszmesti ir potam vėl pagauti, tas yra drucziausias ir tam priklausos bandos“. Milžinas sutiko ant szitos sudermės. Tūjau pagriebė tariamasai piemū akmenį, iszmetė tajį smarkiai augsztais ir pagavo jį vėl su viena ranka. Milžinas nusistebėjo isz drutumo piemens, pagriebė akmenį ir iszmetė jį taip-gi augsztais. Bet akmu puldamas žiamyn užmuszo milžiną. Na-gi Velnias pagrobtus galvijus vėl parvarė pas piemenis ir ragino jū, kad savo duszias jam užraszytu. Kada piemens jau rengėsi savo vardus paraszyti, gaidys užgiedojo, ir Velnias pragaiszo. Taip piemens laimingai vėl atgavę buvo savo bandas, nei duszių neprastodami.

(Toliaus bus.)

Naujos knygos.

„Vienybės“ redakcijai gaudamos szios naujos knygos:

Daugiausiai isz prigimties mokslo naudingi skaitymai su 50 visokių paveikslėlių 25 ct.

Firmutinė paszalpa umai susirgus 10

Kapai didzių kumingaicsz-czių ir karalių Vilniuje 10

„Nemuno Vilnys“ Valcas isz lietuviszkų dainų 4 dalise. Sudėstė D-ras V. Kudirka. (Su paveikslu sudėtojo ir graziu paveikslu Nemuno tarpe Aleksoto ir Kauno.) 50

Mazas Aukso Altorius. Labai grazi knygelė, kokios dar nebuvo lietuviszkoje kalboje. Popiera balta ir slidi, sudėtos reikalingiausios maldos; o męszzių maldos tai su paveikslais. Apdarūse sloniaus kaulo su visokiomis kvietkomis \$1,50

Taip-gi sloniaus kaulo apdarūse su nikelio ir perlo kvietkomis szsodytos, labai grazios \$2,00

STEBUKLINGOS GYDUOLES.

Nė kurių tuketanczių ligonių iszgydydo nu vi. sokių ligų, sludami szrengias padėkavones nu save. žmones uz iszgydytą sekanczių ligų:

Plauzčių džiopa, dusulis, gumbas, patrukimas, papuczkai, disenterije, apmirimas, pažandės pustės, kirpos, strėnų skaudėjimas, gerklės ligų reumatizmas, k vultų gelimė, skrbu-tų, galvos užima, svajigulė, mėszlungė, epilepsi, p rsztilimė, kad dantis užlaikyt nu pulimę žkelėtą minutų iszgydoma, skrudėjimas galvos,

dieglių, slėgas, užkurtimas ausų, užstojimas vidurių, žaidul ai ir užsise-nėjusios ronos, iszvarymas kirmėlių vaikams ir siaugusiems, užsikrėti-mas visokių ligų ir t. t., dėl kožnos ligos yra gydūlės nandingiausios isz Europos ir visų krasztų Amerikos, sutaisintos per garsingiausius gydintojus ir naudojamas gydinycoje Europoj ir Amerikoje. Taipos-gi turiu visokių gydomy szaknų, žiedų ir žolių, o ir stanauninką (pamaczninką) isz Europos užlaikau. Susipažinęs su visokiom kompanijom pigiau dėl savo tautiezių galiu pardūt. Turiu gydūlę dėl slenkanczių plaukų, visokių diržų ir daiktų reikalingų dėl sveikatos. Ne vienas ja i yra patroti-jas vilti iszsigydinimo nes galit naudot isz virsz minėtu gydūlių, o nesigraudysit niekad. Keliudamas po svieta, su Dievo pagelba, daug patyriau praktiko ant ligonių ir tinkan-

azių gydūlių. Tukstanczių ligonių iszgiyo ir kožnas dūda tikrą paliudy-jimą. Turiu vilti kad lietuviai savo tautiecio ne paniekins. Norintieje atsiszaukti praszaū apraszyti ligą ir kaip ilgai sergate, o dastosit gerą rodą su naudingous tinkancziom gydūlēm.

Gero velyjantis visiem Lietuviams jusų tikras viengentis.

J. M. BRUNDZA, Mahanoy City, Pa.

Lietuviu užeiga.

Geriausē užeiga dėl lietuvių isz viso miesto. Prilaikau visokius gėrymus, kaip to: Alų, Arielką, Likierą, Vyną ir visokius Cigarus pirmos klesos, taipgi siuncziū pinigus į visas dalis svieta. Pardūdu Laivakortes ant visų linijų. Apart to dūdu kiekvienam prieteliszką rodą.

Todėl nepamirszkite jog mano HOTELIS po No 1837 Main Ave. Providence, SCRANTON, PA.

Petras Lipavyczia.

PUIKIAUSIAS HOTELIS,

nes nlekur negusi taip gardaus Aluczio, Dekti nės, ar Cigarų isz tikrai turkiszko tabako, kaip czion, t. y. pas

JUZĄ VALINCZIŲ

ant Church str.

EDWARDSVILLE, PA.

Broliai Lietuviai! Einat pas visus, uželkit ir pas mane, o tikrai ant ilgiau užsiliksit, nes užlai-kau geriausius gėrymus, cigarus pirmos klesos, o ir rodoja pirmutinis. Užsuk eidamas, pro szalį po N 31 W Coal st. Shenandoah Pa. VINC. LEVONAVICZIA.

Temykite Lietuviai!

Pigiause lietuviszka mėsinyczia visame mieste. Matydams menku-mą uždarbių pasiryžau pardūti szvie-zią ir gerą mėšą už pigiausę prekę. 5 ct pigiaus kaip kitur.

Priegtam pribuvusiems lietuviams isz kitų miesto dalių, perkant pas mane, asz užmoku kasztus Strytkario. Mano prekės taip yra žemos, jog žmonės dyvijasi, kiti mėsinykai jo-kiu budu negali lygintis su manim. Kiti inportavotas deszras pardūda po 18 ir 20 c

Asz pardūdu — po 15 c Galvijoną pardūdu nu 3c. iki 6c. r augszciaus.

Kumpis virtas kitur po 20c. Asz pardūdu po — 15c. Kumpiai szvieži ir rakyti nu 7c. iki 10c.

Kiauliena [pork] nu 9c. iki 10c. Lasziniai ir laszinukai 9c. ir 10c.

Lasziniai kostumerski po 15c. Priegtam pardūdu žąsis, visztas,

gyvas ir nē gyvas, taiposgi pardūdu kiauszinius, sviestą, bulves, kopus-tus; viską pigiausē ir didžiausiame pasirinkime

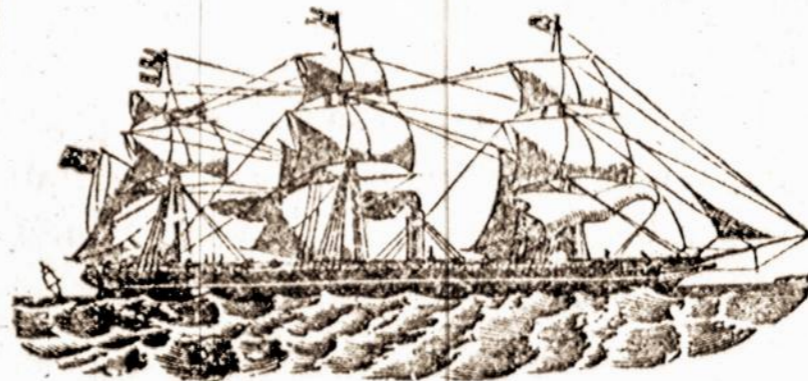
Sim. Arbaciauskas 1211 S. Second str. PHILADELPHIA, PA.

ANTANAS A. JOCIS,

Office 1312 Filbert str.

Privatizskas gyvenimas 420 South Broad str.

PHILADELPHIA, PA.

Užsiima visokiomis civilno-mis ir kriminaliszkomis pro-vomis ir visūse sudūse. Pro-vas už sužeidimą priesz ko-mpanijas pajima varyti už dyką ir visūse miestūse. Pa-rupina ukōsiszskas [citizen-ship] popieras ir „Charters”

dėl draugyszių ir klubių. Iszdarō visokius dokumentus, paraszo aplika-cijas arba praszymus ir gromatas. Dalias ir kitokias skolas atjieszko, par-dūda ir iszrendavoja namus, sztorus, farmas ir iszrenka rendas. Intraukia į apsaugojimo kompanijas nu ugnies ir gyvasties [fire and life insurance.]

Teipgi pardūda laivakortes ant geriausiu ir greicziausiu laivų ir isz-siunczia pinigus į visas svieta dalis greitai ir pigiai.

Trajancka!

Ar nori geros Trajanckos? Jeigu taip, tai pirk LEWIS'O LIETUVISZ-KA TRAJANKA susidedanczią isz czystų žolių ir szaknų, daliūse ble kiniūse baksukūse sudōta, 50 ct baksukas. Nekurie lietuviszki sztor ninkai laiko, arba, jeigu nelaiko, mes prisiusim po apturėjimui pirma už-mokesczio.

Gal tav plaukai slenka arba nori diktus plaukus turēt? Jeigu taip, tai raszyk pas mus, o gausi rodą, kaip įgyti. Agentų reikalaujame visur. Adressas:

P. W. Bierstein & Co. 107 S. Main Str. SHENANDOAH, PA.

Daktarka. Johanna Zelviene.

Vienintelē lietuviszka daktarkē gydo visokias ligas. Offisas ir gy-venimas: ant kampo Centre Ave. ir Church ulyczių. PLYMOUTH, PA P. O. Box 1105

Offisas { nu 7 iki 9 ryto, nu 12 iki 1 po piet, atidarytas { nu 6 iki 8 vakaro.

BRIDGEPORT HOTEL,

JURGIO KRANTAUCKO. Užlaikau visokius gėrimus: Alų, Arielką, Porterį, Elių, gerus Ciga-rus ir t. t. Turiu taipgi saqę dėl susirinkimų drau-gystem ir dėl baltų. Kožnam dūdu gerą rodą reik-ke. Tikrai nepamirszkite mano antraszo,

Jurgis Krantauckas, 221 Kent Ave. BRØOKLYN, N. Y.

Lietuviai isz Minersville's

Juk žinot kur V. MARAZO karczema. Todē krelpkitēs pas mane, o pasilinksmysit, nes su kiekvienū noriu gražel ir linkamai laiką praleisti. Teipgi Arielką, Alutį ir Cigarus pataikau kožnam pagal norą.

Vieta mano visiems gana gerai žinom. V. Marazas. MINERSVILLE, PA.

Raszant apie permainymą addresso butinai reikia atsiūsti ir senąjį adres-są. Dėl norinczių pamatyti mūsų laikrasztį siuncziame vieną numerį dykai. Prenumerata turi buti isz virszaus aprukōta.

THE WEEKLY

Vienybe Lietuvniku

APPEARING EVERY WEDNESDAY

The only Lithuanian "NEWSPAPER" in PLYMOUTH, PA. Represents the interest of more than 300,000 Lithu-anians in the United States. Subscrib-tion only Two Dollars per year.

RATES OF ADVERTISING.

ONE LINE ONCE \$0.25 ONE INCH ONCE \$1.00 ONE INCH, ONE YEAR \$10.00

All communications must be addressed

J. J. Pauksztis & CO. Plymouth, Pa.,

The Printing Office of „Vienybe Lietuvniku" executes the cheapest, promptest and most correct printing in lithuanian language:

FOR PRINTING in all modern languages

"Vienybe Lietuvniku"

Iszeina kožną Seređą, Plymouthē.

KASZTUOJA.

ANT METU AMERIKOJE.... \$2,00.

[UZMARE..... \$3,00.

APGARSINIMAI.

Colis apgarsinimo ant metu \$10,00.

Viena oiltē smulkiom raidēm 25c,

Už colį vieną sykį garsinant 100c

Pajieszkōjimai: už vieną sykį 50c.

Du sykius garsinant 75c.

Tris sykius [už vieną dolerį] 100c.

Pinigai kitap nesiunczia, kaip tik per „MONEY ORDER, POSTAL NOTE" arba registravo-tose gromatose, ant szito antraszo:

J. J. Pauksztys & CO.

224 & 226 East Main Str., Plymouth, Luzerne Co. Pa.